

நான் சவாரி கொடுத்து "செவீ ல்ட்" இளைஞன் "மொன்றியலில்" கடந்த மஹின்று நாட்களையச் செலவிட்டிருந்தனே. ஒருவாறாக வந்த வலையை மஹித்தாயிற்று! மஹிகனடோதான் சஹ்றிக் கொண்டிருந்தனே. வருத்தத்தின் (புற்று நஹாய்) மத்தியிலும் எனக்கான எத்தனையோ தவேகைகளை நிறைவேற்றியிருந்தான் மஹிகன்! தயைிட்டி சிறியிடமும் மஹின்று நாட்களும் போயிருந்தனே.

இரவு நஹேங்களில் நித்திரையின்றித் தவித்தாலும் அதிகாலையில் எழும்பக் கஹிடியதாக இருந்தது. பின் சஹுடீ ரில் குளிப்புப் போட்டு உடல் ஆயாசத்தைத் தீர்த்து வந்த வலையை மஹித்து விட வணேட்டுமன்ற உந்துதலில் துடித்தபடி இருந்தது மனம்! இடையிலே ஒரு நாள் இரவு "சீ ட்டாட்டம்" வஹே. கயைலை அடக்காதே, "காட்ஸை இறுக்கி அடிக் காதே" என்று எனம் து எகிறி விழ்ந்தார்கள். வழமை போல எப்படியாவது "ஜெயித்து விடு" என்ற வஹி மனதுக்குள் மதம் பிடித்தபடி! ஆனாலும் சாவகாசமாக குரலை அமத்திப் பிடித்து, பொறுமையாக வாய் வீச்சுக் காட்டாது அடக்கமாக எப்படித்தான் இருந்தனே என்பது எனக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது. எல்லாரும் எனம் து அனுதாபம் கொண்டவர்கள் என்பதாலா? இருக்கலாம். மனிதன் என்பவன் அடிப்படையில் சஹுநலப் பிராணிதான் என்பதமீண்டும் ஒரு தடவை உறுதி செய்து கொண்டனே.

"மொன்றியலை" விட்டுப் புறப்பட்ட போது நகரம் மஞ்சள் வயெயிலில் மினுங்கிக் கொண்டிருந்தது. இடவழியில் ஓய்வூக்காகக் "கிங்ஸ்ரனில்" காரை நிறுத்திப் புறப்பட்ட வளையில் கஹிட்டி அள்ளிக் கஹிந்தலை மஹிந்திருந்த "பொப் மாலி" சிகயைுடதைத் வளெளையின் இளைஞர் மட்டையைத் தஹிக்கிரொறொன்றோ வரலை போவதற்கு சவாரி கிடகைக்குமா? என்கிறார். மனது "எற்றிக் கொள் அவனும் உன் போன்ற ஜனெம்மதான்" என்றது. ஏற்றிக் கொண்டனே.

பயெர் "ஆடம்". ஊர் இங்கிலாந்தில் உள்ள "செவீ ல்ட்". "நஹோஸ்கோர் ஷியாவிலிருந்து" "ஓட்டாவா" ஊடாக 15 பஹேக்கு மலே இலவச சவாரி அளித்து "கிங்ஸ்ரன்" வரலை வந்து சஹேந்திருந்தார் "ஆடம்". கயையில் பஹிய பயணப் பொதி. கஹிடவஹே உறையால் மஹிடப்பட்ட "கிற்றார்". எல்லாவற்றையும் காரின் பின் "டர்ங்கில" போட்டுக் கொண்டோம்.

